

DE O D U C E

Meditatio Sanctæ Epistolæ, FERIÆ II. PASCHATOS.

Additis S. Patrum dictis, Quæstio,
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textūs, cum o-
pus est, explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M

In Regia Aboënsi Academia,

P R Ä S I D E

Dn. Æ SCHILLO PETRÆO,
S. S. Theolog. Doctore & Episcopo Aboëns.

Examinis subjicit, in Auditorio Majori, horis solitis

Ad diem 3. Maii, Anni 1653.

JOHANNES ANDREÆ STRÆTHOVIVS
SMOLANDU S, S. R. M. Stipendiarius.

Lyra in hunc locum.

Non est personarum acceptor DEUS, id est, discernens inter gentiles & Judæos, quan-
tum ad salutem æternam: Quia vult omnes salvos fieri & ad cognitionem ver-
itatis pervenire. 1. Tim. 2.

Beda in hunc locum.

Nominat quadraginta dies, non quod quotidie cum illo n. anducarent ac biberent, sed
quod per tot dies manserit cum discipulis vñz. ad ascensionem in cœlos.

A B O Æ,

Excusa Typis Acad. apud Viduam Petri Wald. An. 1653.

*Conspicua generis virtute spectatis, Eruditâ prudentia emi-
nentibus, nec non multifariâ rerum experientia præcellentibus
VIRIS ac DOMINI,*

DN. NICOLAO ARVIDI Liegen/ Civi-
vitatis Aboënsis Consuli Regio gravissimo, ut promotori cer-
tissimo, ita omni honoris zelo æstatèm persequendo.

DN. JACOBO ANDREÆ, Vectigalium
majorum Aboæ Logistæ circumspectissimo multis
nominibus honorando;

DN. M. JOHANNI VVASSENIO, Regij
Dicasterij quod Aboæ est Advocato Fisiœ prudentissimo.

DN. JACOBO NICOLAI, Milit. Logistæ
per legionē ordinis pedestris Attentiss.; Sympatriotæ integerr.

DN. JUSTINO Schulte/ Mercatorî inclytæ civi-
tatis Aboënsis perindustrio, Fautori suo æstatem suspiciendo.

DN. SAMUEL I NICOLAI Rahm/ In Regio
Aboënsi Judicio Advocate æquiss; populari suo fuvavissimo.

ENego! Fautores, qvum non meliora valerem,,
Pignora quam nitidi fontis tractare salutis;;
Hocce igitur placido fautores cernite vultu,
Ingenij sacrum studium quod porrigo vobis;,
Inspiciendo animum, veniam concedite facto,
Quo mens grata manet, certè dum firma vigebit,
Accipite hæc facili vultu, servate clientem.
Ipse Deus faxit vos cernere Nestoris annos!

*Theologicam hanc Dissertationem, meritò propter merita
officiose destinat*

JOH. STRÆTHOVIVS
Resp.

MEDITATIO S. EPISTOLÆ,
FERIÆ II. PASCHATOS,

In Sanctæ & Summè Laudandæ Trinitatis, Patris, Filii,
& Spiritus Sancti nomine.

Omnes gentes circumierunt me: Et in nomine Domini, quia ulti sum in eos. Circumdantes circumdederunt me: Et in nomine Domini, quia ulti sum in eos. Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt, sicut ignis in spinis, Et in nomine Domini, quia ulti sum in eos. Impulsus eversus, ut caderem; Et Dominus suscepit me. Fortitudo mea et laus Dominus: Et factus est mihi in salutē. Vox exultationis & salutis in tabernaculis justorum. Psal: 118. v. 10.11.12.13.14.15. Quibus verbis Psalmista duo sibi invicem opposit, & se in medium atriusq; collocat. Dicit verò ab una parte se ab hostibus pati, à gentibus se circumdari, ab hostibus quasi apibus, & eos fragorem edere sicut spinæ in igne, dicit se trudi ut cadas. Ab altera parte commendat Domini nomen, quod per hoc perditur, sit hostes, quod Dominus auxilio sit ei, quod Dominus sit illius verus psalmus & salus. Tandem addit, inde summo cum gaudio canatur in tabernaculis ipsorum de victoria, ac dicatur: Dextra Domini retinet victoriam, dextra Domini exalta-

exaltata est, dextra Domini victoriam retineat. Hæc non solum exponunt & explieant Davidis statum & conditionem quod habuerit hostes, senserit Dei auxilium contra illos & de illis triumphaverit, sed etiam optimè exprimunt passionem Christi & mortem ab hostibus illatam & victoriam, quam Christus de illis reportavit. Hanc Christi passionem, mortem & victoriam decet nos memoriam recolere per totam nostram vitam, usq; ad adventum Christi ad extremum judicium, prout hoc docet Christus in institutione S. Cœnæ, Hoc facite, inquiens, in mei commemorationem. Quod Paulus 1. Cor: II. explicat per annunciare mortem Domini donec veniat. Idcirco & hâc vice in hoc Festo Resurrectionis Christi, mortis & victoriæ ejus cum gaudio recordemur, nos invicem ad gaudium excitantes hoc jucundo Pascali Cantico: *CHRISTUS in morte hæsit.* &c.

Oremus etiam DЕum ut hanc Epistolam ita meditari queamus, ut cedat in nominis Divini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrinæ, & bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in æternam beatitudinem: Dicamus igitur: Pater noster, &c.

TEXTUS, Act: 10. à v. 34. ad 44.

Aperiens autem Petrus os, dixit: *Re ipsa comperio quod non sit personarum respectus apud DEUM,* sed in quavis gente, qui timet ipsum, & operatur justitiam, *is acceptus est illi.* Sermonem quem misit Deus filijs Israël, annuncians pacem per Jesum Christum (hic est omnis Dominus) ipsi nostis, de quo sermone fama divulgata in fuit in tota Iudea: Rumore pri-

mum orto à Galilea, post Baptisma quod prædicabat
Johannes, ut JESUM Nazarenum unixerit D^EUS Spi-
ritu Sancto & virtute, qui obābulaverit benefaciendo,
& sanando omnes oppressos à Diabolo, quoniam D^EUS
erat cum illo. Et nos testes sumus omnium quæ fecit
& in regione Iudæorum, & Hierosolymis, quem occi-
derunt suspensum in ligno. Hunc D^EUS suscitavit
tertio die, & exhibuit eum ut manifestus fieret, nō toti
populo, sed testibus prius ad hoc delectis à Deo, nimis
rum nobis, qui comedimus & bibimus unā cum illo, po-
ste aquam resurrexit à mortuis. Et præcepit nobis,
ut prædicaremus populo, ac testificaremur quod ipse sit
ille qui constitutus erat à Deo iudex vivorum ac mor-
tuorum... Huic omnes Prophetæ testimontium fe-
runt, quod remissionem peccatorum accepturus sit per
nomen ejus quisquis crediderit in eum...

IN recitato Textu refert S. Lucas, quomodo S.
Petrus in ædibus Cornelij cuiusdam præfecti militum,
Centurionis videlicet Cæsareæ habitantis, & vocaverat
ad se Petrum ut disceret ab eo viam salutis, habuerit con-
cionem, cuius summam describit Sanctus Lucas in hoc
textu in quo scribit quod Sanctus Petrus aperuerit
os suum ac dixerit se satis superq; intelligere quod quilibet
D^Eum timens, observans iustitiam, gratus eslet ei.
Deinde refert S. Petrus historiam cursus Evangelij in Ju-
dæa & Galilæa post Johannis Baptistæ concionem & ba-
ptismā... Quomodo D^EUS unixerit JESUM de Nazareth
Spiritu S. qui etiam veniens beneficerit & sanaverit o-
mnes vexatos à Diabolo, quia D^EUS erat cum eo. Postea

indicat suum & suotum fratrum Apostolorum officium
hoc esse, testari vlt. de illis, quæ fecit in regno Judæo-
rum & Jerosolymis, quem interfecerunt Judæi suspen-
dentes illum de ligno, & quod Deus illum excitaverit
tertiâ die, & reddiderit eum manifestum & gloriosum,
non quidem omni populo, sed quibusdam testib; à Deo
in hoc prius vocatis, comedentib; & bibentib; cum eo,
postquam ex mortuis resurrexit. A quo etiā mandatū
acceperint Apostoli prædicare populo & testari, quod sit
à Deo missus, ut sit Judex vivorum & mortuorum, sicut
etiam omnes Prophetæ ei testimonium perhibent, quod
quisquis credit in eum, habiturus sit remissionem pec-
catorum per nomen ejus. Confirmatur Articulus fidei
nostræ secundus de Christi passione, morte & resurrec-
tione à mortuis tertîâ die.

P A R T E S.

I. De persona & officio Christi, qualis fuerit & quomodo
officio functus sit.

II. De Apostolorum officio testandi de Christo, quod per illi-
us solum nomen datur gratia & remissio peccatorum.

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hâc vice breviter & sim-
plicitè tractare constituimus: Omnipotens & aeternus
Deus, Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedi-
cat, cunctaq; utilitè & fructuose cedere faciat.

P R I M A P A R S.

In qua meditamur:

I. S. Lucæ Evangelistæ lo-
quendi modum in descriptione concionis Petri,
Dicit autem Petrum aperuisse os suum & dixisse. Hac
phrasu

phrasí etiam utitur S. Mattheus de Christo, Matth. 5. dicens Christum in monte concionaturum coram populo aperuisse os & dixisse. Significat autem ea phrasis libertatem quandam & confidentiam loquendi sine timore & formidine, quicquid proferendum sit & dicendum simpliciter veritatem & rem uti est, proferendam. In psalmo eadem phrasis occurrit: Aperiatis os eorum in parabolis, Psal. 78. v. 3. Ubi exigit psalmista seriam & diligentem auscultationem ad illa quæ dicturus est, res fert etiam rotundè majorum peccata & defectus à Deo & poenas varias, quibus tales rebelles visitavit & castigavit.

L. C. Ministri verbi aperiunt os suum coram auditoribus elevent vocem instar tubæ Esa. 58. non sint muti canes, videntes lupum & tacentes sinentes eum dilaniare oves miserias. Tales vere sunt mercenarij pastores, de quibus Christus etiam loquitur Matth. 7. & quos caro vere jubar. Hortatur Apostolus suos Collossenses, ut instant orationi vigilantes in gratiarum actione, orantes etiam inquit, pro nobis, ut Deus aperiatur nobis ostium sermonis loquendi mysterium Christi, ut manifestum faciam illud mysterium, quomodo deceat me loqui. Docet etiam quomodo aperiendum sit os in sapientia, sermo sit conditus gratia & sale scientiæ, etiam in response unicuique danda, quid conveniat. 1. Col. 4. v. seq. ad v. 7. Vituperatur quidem in Scriptura & quidem Psal. 22. Quod aperiunt os suum contra Christum. Sicut hoc fecerunt in passione ejus, in Consistorio Ecclesiastico, in prætorio, in cruce ubi & populus & summi Sacerdotes, milites, unus ex latronibus cum Christo crucifixus, sed fatus sunt illis, qui ita aperiunt os suum. De quibus loquitur Salomon & minatur eis horrorem & tre-

morem Propterea 13. v. 1. 2. 3. 5. Orandum Deus ut aperiat
os nostrum, Psal: 51. v. 17.

II. Petri introitum ad con-

cionem de persona & officio Christi. Intelligo
autem in veritate, hoc est, jam mihi planè constat & mani-
festum est, ut de eo amplius non dubitem, vlt, quod De-
us non respiciat aliquam personam, hoc est, ut curaret
saltem unam gentem in mundo & non aliam, unam ci-
vatem & non aliam, sed in omni populo, qui timet eum
& facit justitiam placet ei. Venit S. Petrus ad gentes
prius non cogitans licitum aut Deo gratum ut Iudeus
conversaretur cum extraneo qui non esset Iudeus. Postquam v. vidi illam visionem, descendens de cœlo
vas, instar linteaminis magni, quatror angulis ligatum
& demittebatur in terram, in quo erant omnis generis
quadrupedia animalia & reptilia & volatilia cœli. Ad-
dit etiam vocem, surge Petre, & macta, & commede.
Cum vero Petrus dixisset, nullo modo, Domine, quia
nunquam edi commune & immundum. Et vocem
iterum audivit: Quod Deus mundificavit, noli tu in-
quinare sive inquinatum & immundum dicere. Hoc
factum inquit S. Lucas ter & postea resumptum est vas
in cœlum. Cum autem dubitaret Petrus quid haec vi-
sio portenderet, Ecce viri isti, quos Cornelius monitu-
Angeli miserat ad accersendum Petrum. Quod Pe-
trus tunc ante adventum in ædes Cornelij, divinitus per
visionem didicerat, vlt, nullum hominem appellandum
vel æstimandum immundum, dicit se jam intelligere
Deum sine respectu velle omnium salutem, omnem ti-
mentem Deum esse ei acceptum & placentem,

L. C.

L. C. Invicta demonstratio in hac visione cœlesti
coram Petro & concione ad Petrum, & Petri hac relatio-
ne horum omnia, quod Deus neminem cogitaverit
absoluto odio damnare ad æternam mortem: Sed mal-
le ut omnes peccatores se convertant & vivant Ezech: 18.
Ita Apostolus Paulus scribit Rom: 10. v. 5. seq. ad 13. Deo
itaq; faciunt sumam injuriā, qui ei voluntatem quādam
verbo ejus contrariam affingunt. Dicit verbū Dei, nolo
mortem peccatoris, Christus dicit: Venite ad me omnes
qui laboratis &c. Sed humana præsumptio audet dice-
re: Deus vult maximam partem hominum æternū
perire. Atq; ut hoc propagant, eò prolabuntur ut ne-
gent Christum pro omnibus paſſum & mortuum, faci-
unt contra propriam confessionem de Deo, quod apud
Deum non sit respectus personæ: Sed quisquis timet
Deum hic sit ei gratus, placens & acceptus.

III. Dignitatem personæ &
officij Christi. Hic, inquit, est omnium Domi-
nus. Deus misit filijs Israël sermonem Evangelizans
pacem per Christum, hic est omnium Dominus. Et e-
tiam constare dicit & prædicatum est, in tota Judæa &
hoc etiam eis notum esse ait. Quod inchoata sit hæc
prædicatio de Christo, quod sit omnium Dominus, ab
ipsa Galilæa post baptismum Johannis, quod Deus unxe-
rit Iesum de Nazareth Spiritu S. & veritate, in qua ambu-
lans beneficerit multis, sanans omnes vexatos a diabolo,
quia Deus erat cum eo. De Christi persona & officio ejus
dicit S. Petrus, 1. Quod per Christum vel propter Chri-
stum pax annunciata filijs Israël. 2. Quod Christus o-
mnium sit Dominus. 3. Quod hoc de Christi persona
& officio innotuerit per Galilæam & Judæam post bapti-

sma Johannis, 4. Quod unctus à Deo Spiritu Sancto & potentia, 5. Quod clam non habuerit hanc potentiam sed exercuerit illam operibus sanationis & liberacionis omnium, qui vexabantur à Sathanā, & morbis alijs prenebantur, non enim S. Petrus excludit ægrotos, quos Christus sanavit plurimos. Et videtur S. Petrus hoc dicere, quod omnes infirmitates corporis sint à Diabolo permittente Deo, sicut vulnera Jobi à Diabolo divinā permissione erant, ita Christus etiam loquitur Luc: 13. v. 11. seq. Sanavit mulierem octodecim annos decubentem, & contractum non volentem erigere caput. Hanc dicit Christus à Sathanā fuisse ligatam.

L. C. Per Christum Iesum, propter eum solum pax nobis annunciatur à Deo. Per eum vulnera sanati sumus Esa: 53. v. 4. seq. ad v. 9. Unde etiam inter alia nomina Esa: 9. Habet hoc nomen princeps pacis. Vocabitur inquit Esajas: mirabilis, consilium, Deus, gigas, æternus pater, Princeps pacis, ut imperium eum sit magnum & pax sine termino. Canticum Angeli: Gloria in excelsis Deo, & in terra pax, hominibus bona voluntas.

L. C. 2. Christus est verus Deus, unxit eum Deus Spiritu S. & virtute, Deus erat cum eo. Christus ut verus Deus natus est à se ipso ut homo, unctus à propriâ ungvente divinitate. Habet sibi communicata omnia divina idiorumata & proprietates Coloss: 1. v. 19. Colos. 2. v. 9. Significat enim hic ungere non crasso modo, oleo vel alio quo ungitur corpus alicujus, manu palpare & contractare, sicut mulieres istæ cogitaverunt facere suis aromatibus, quæ pergebant ad monumentum Christi: Sed ungere hic significat frui & participare de potentia divina, posse Spiritum S. mittere. De Christo dicitur quod

quod unctus, quia habet officium Regium & regnum,
licet non mundanum sed spirituale; Regnum meum,
inquit Christus, coram Pilato, non est de hoc mundo,
alias servi mei pro eo pugnassent. Est Christus Pro-
pheta, quia annunciat nobis voluntatem patris cælefis.
Est Sacerdos, quia offerat sacrificium, obtulit seipsum
donum & hostiam Deo in odorem bonum Ephes. 5. so-
lebant vero in V. T. ejusmodi officio fungentes ungis
peculiari quodam oleo. Quod etiam dicitur de Christo,
quod Deus erat cum eo, non intelligendum, quod Deus
fuerit vel sit cum Christo, ut cum reliquis hominibus,
cum quibus est per gratiam directionis, benedictionis,
operationis, sed Deus est cum Christo personaliter, ita ut
sit ex utraque natura una persona. Ideoque hâc phra-
si, Deus erat in Christo vel cum Christo, significatur
Cristi hominis & Jesu Nazaræi vera divinitas; sicuti
ipsum in symbolo nominamus filium DEI unicum &
Dominum nostrum. Et rectè Thomas dixit Domi-
nus meus & Deus meus. Ioh. 21. Talis unctionis fit men-
tio Psal. 45. v. 8. Ideò unxit te Deus tuus oleo lætitiae,
quo non unxit fratres. Hoc est, Divinitas in Christo
habitans, fecit humanam suam naturam participem suæ
divinitatis & omnium idiomatum & proprietatum di-
vinitatis suæ. Quæ divinæ proprietates vocantur oleum
lætitiae hoc est Majestas quædam & gloria quæ humana
Christi natura erecta est, super omnes creaturas etiam
super Angelos. Ebr. 1.

SECU NDA PAR S.

*In prima parte vidimus Christi personam &
officij descriptionem, in hac alterâ parte Apostolo-
rum peculiare officium notabimus.*

In quâ meditamus.

I. Nomen Apostolorum

Christi, & omnium Syncerorum Ecclesiæ Docto-
rum. Nos inquit **Apostolus S. Petrus** sumus testes
horum omnium quæ fecit. Erant jam Apostoli duode-
cim peculiariter à Christo in schola ejus, per triennium
& amplius informati; ut suo tempore annunciasse
Evangelium in toto mundo omni creaturæ, quorum no-
mina recensentur Matth. 10. v. 1. 2. 3. 4. Quos Christus
etiam ante passionem saltem in Galilæa & Judæa misit ad
annunciandum Messiam jam advenisse, appropinquasse
regnum cœlorum, dedit illis etiam donum sanandi infir-
mos, mundandileprosos, dæmonia ejiciendi. Post v.
suam passionem, mortem & resurrectionem dixit eis:
Ite in mundum universum, prædicate Evangelium omni
creaturæ. Horum officium dixit Christus futurū ut testa-
rentur de Christo. Remotus est Judas ab hoc officio
Apostolieo, sub ipsam passionem Christi, scipsum ex du-
bitatione suspendens & interimens, in cuius locum sur-
rogatus Matthias, & ita impleta prophetia. psal: 69. v. 27.

L. C. Quamvis nostrarum Ecclesiarum doctores
non sint oculati testes eorum, quæ fecit Christus in Judæa
& Jerusalymis, quomodo illic passus, ab illis suspensus
in ligno, resurrectionis ejus tertia die, manifestationis
ejus, quomodo non ederimus vel biberimus cum Chri-
sto, post ejus resurrectionem, nec ante, quamvis non
propriâ voce iussert nos concionari populo & testari,
quod sit ille, quem Deus ordinavit judicem vivorum &
mortuorum, tamen nihilominus veri sumus & legitimi
testes miraculorum, passionis, mortis & resurrectionis
ejus,

ejus, nec non manifestationis & apparitionis ejus post resurrectionem: Nam tutò testari possumus id ipsum quod Petrus & alij Apostoli ante nos testati sunt, & in literas relatum est. Quod illi docuerunt & testati sunt, nos docemus & testamur non recedentes à relatione Apostolorum, quam in N. T. conscriptam habemus. Evenit itaque nostro ministerio & sanctis Apostolis, quod accidere dicit Syrach. 39. v. 11. 12. 14. 15. Apostolus Paulus scribit Tito, quod reliquerit eum in cretensibus ut cætera ordinet & constituat doctores & Episcopos in civitatibus. Qui non minus vocati ad testandum de Christo erant quam Paulus ipse & alij Apostoli, quamvis Paulus & reliqui Apostoli immediate sint jussi testari de Christo, ideoque de nostris ministris idem dicit & sentit Christus, quod de illis, quos ipse in propria persona viserit, videlicet hoc, qui vos audit, me audit, qui vos contemnit, me contemnit Luc. 10. Rectè de ministris synceris nostri temporis dicimus cum Apostolo 1. Cor. 3. v. 9. 10. 11. sumus Dei cooperarij. Ecclesia nostra est Dei agricultura, Dei ædificatio. Posuimus & nos, ac sapientes architecti fundamentum quod poni debet, & aliud poni non potest, super quo salus nostra ædificanda videlicet illud quod positum est, Jesum Christum.

L. C. 2. Apparet æterna sapientia & potentia infinita communicata ejus humanitati, quandoquidem constitutus & ordinatus judex vivorum & mortuorum; non itaque finita tantum idiomata communicata sunt Christo homini sed etiam divina & infinita. Omnia, inquit Christus, tradita sunt à patre meo, data mihi est omnis potestas in cœlo & in terra Matth. 28. Pater dedit filio potestatem judicandi. Pater enim diligit filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & majora his de-

monstrabit ei opera ut, vos miremini, sicut enim pa-
ter suscitat mortuos, & vivificat, sic & filius, quos vult,
vivificat. Neque enim pater judicat quemquam,
sed omne iudicium dedit filio. Ut omnes honorificant
filium, sicut honorificant patrem. Qui non honorificant
filium, non honorificant patrem, qui misit illum. A-
men, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit,
credit ei, qui me misit, habet vitam æternam, & in ju-
dicium non venit, sed transiet à morte in vitam. Amen,
amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando
mortui audient vocem filij Dei, & qui audierint, vivent.
Sicut enim pater habet vitam in semetipso, sic dedit & fi-
lio habere vitam in semetipso. Et potestatem dedit ei iudi-
cium facere: quia filius hominis est. Nolite mirari hoc,
quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt,
audient vocem filii Dei & procedent, qui bona fecerunt,
in resurrectionem vitæ: qui vero malè egerunt, in re-
surrectionem iudicij. Non possum ego à meislo facere
quicquam., Sicut audio, judico: & iudicium meum
justum est: quia non quæro voluntatem meam, sed vo-
luntatem ejus qui misit me, patris, Joh. 5. v. 20. ad v. 31.

11. Testimonij Prophetarum

de Christo alegationem, Huic, inquit Petrus
omnes Prophetæ testimonium perhibent. Quomodo
hæc testimonia habent & quibus verbis scripta, Apost:
non exponit, & longum foret inquirere, sufficit quod
scimus Apostolum hoc dicere, de ejus veritate non du-
bitandum est.

L. C. Libri V. T. nobis necessarii sunt in N. T.
non itaque illi libri habendi tales, quasi ad nos non per-
tinerent, & historiam & res præteritas & nostram salu-
tem

tēm non concernentes, continerent, videmus enim A-
postolum hic Prophetas quidem omnes generalitēt & in
communi citare. Et Apostolus Rom. 15, de V. T. lo-
quens dicit, quæcunque præscripta sunt in nostram do-
ctrinam esse præscripta, ut per consolationem scriptu-
rarum spem habeamus. Et scripturas nos scrutari ju-
bet Christus, Joh. 5. debitā itaque gratitudine veneran-
dum utrumque testamentum, tanquam liber ad nos
missus revelans nobis Dei voluntatem.

III. Summam omnium Pro-

phetarum & Prophetiarum de Christo. Hanc
indicat S. Petrus dicens: omnes prophetæ testimonium
ei prohibent, quod quicunque credit in eum habebit re-
missionem peccatorum per nomen ejus. Ejus nomen
ab Angelo dictum est Jesus etiam ante conceptionem
quod ita dictum, inquit Angelus ad Josephum, quo-
niam salvum faciet populum suum à peccatis suis Matth.
1.v.21. Qui credit in eum, inquit Petrus, habebit re-
missionem peccatorum per nomen ejus, videlicet per
seriam invocationem in fide, nomine ejus.

L. C. Svavissima consolatio etiam in V. T. propos-
ita, ut Petrus ait, ab omnibus Prophetis, quod per fidem
in Christum consequuntur omnes remissionem pecca-
torum. Ita S. Petrus etiam Actt. 4.v. 10.11.12, informat
summos Sacerdotes & Seniores Israël.

Clementissime Deus pater caelstis aperias quesumus Os no-
strum ut filium tuum Iesum Christum confitemur Domini
num omnium, missum judicem vivorum & mortuorum, ut cre-
damus in eum firmiter & remissionem peccatorum per nomen
eius impetremus, per eundem filium tuum dilectum Iesum
Christum, qui tecum & spiritu sancto vivit & regnat in sempit
erna sacula. Amen.

Q U A E S T I O N E S.

I.

Secundum quam naturam Christus unctus spiritu S, & virtute? R. Secundum humanā natūram. Secundum hanc naturam fuit donatus spiritu S. abundantissimè sine mensurā, ideoque virtutem ac potestatem habuit edendi miracula, quantumcunque & qualiacunque voluit, nihil prorsus ipsi fuit impossibile. Est itaque in suā humanitate Omnipotens propter unionem personalem. Hanc suam virtutem divinam sanando omnis generis morbos alias incurabiles, suscitando mortuos, eiiciendo Dæmonia. Deus in illo operabatur.

2. An indulgentiæ Pontificis Romani quidquam valeant ad remissionem peccatorum? R.N. Nam S. Petrus dicit, omnes accipere remissionem peccatorum per nomen Christi, qui credunt in eum. Omnes igitur qui in Christum credunt, qui huic mediatori confidunt, habent plenissimam omnium peccatorum suorum remissionem. Hæ sunt verae indulgentiæ non Pontificis Romani, sed filij Dei Iesu Christi. Hic est orthodoxus & verus consensus totius Ecclesiæ, consensus vñz. omnium Prophetarum: Cui accedit etiam consensus Christi & Apostolorum. Maledictus sit igitur consensus hominum, qui remissionem peccatorum humanis meritis attribuit.